throughout the world. The religious aspects and rituals entered the social life of the people and helped stabilise that life and enhance its richness. Temple Pirivenas in Sri Lanka were the sole educational institutions for most Sri Lankans for many centu-ries until modern Western-style formal education came in. Most Buddhist monks were exemplary and inspirational in their behaviour and the Sangha acquired considerable reputation those days.

On the other hand, the problem of the third category of 'tribal Buddhists,' is that they tended to be absorbed with the identity issue and its associated symbols, thus relegating actual Buddhist prac-tice to the background. "We are Buddhists," they proudly proclaimed and they are ready to march with the flag. The attendant emotional association has the potential to take on the slippery slope of violence if such followers pursue that Buddhism is threatened. We observe this in Myanmar where the Rohingya Muslim minority was harassed and slaughtered and chased away. We saw it in Sri Lanka with the antics of the Bodu Bala Senawa (Buddhist Army). Since Buddhism is an essential component of the self-image of members of the group or 'tribe' any perceived external challenge is viewed in a belligerent manner.

The term 'tribalism' is used here in a loose sense to cover any in-group loyalty as distinct from the affirmation of the ideology-in this case Buddhism. The broad group or 'tribe' takes first place irre-spective of whether or not the religion is adhered to in the practice of these people. Myanmar Buddhists murdered Rohingya Muslims although Buddhism is a totally non-violent and peaceful reli-gion. The same with the BBS when they torched mosques in Lanka. In such behavioural situations, the actual religion is only a wearing label to define the in-group and exclude the out-groups. Mem-bers of the group perceive that outsiders can be evil or a danger. Hence they can slip into aggres-sion against 'the other.' This is the potential danger of the Buddhists of the third category. What they do not know is that by their violence they undermine the professed image of Buddhism as the world's most peaceful religion.

In recent times, one does not need any other illustration of the evils of tribally inspired religion than what is witnessed in Arab countries in the nature of extreme Wahhabism. Much earlier in history one can point out to Christian persecution and forced Christian conversions of 'pagan' populations.

"Tribalism is an evolutionary trait that developed to keep people of like genetic material safe from threats posed by those of dis-similar genetic material. Over the years, we learned how to manipu-late it through symbols, stories, and central powerful leaders in order to expand our "tribes" and make them more cohesive and powerful. Examples of this are Nationalism, Religion, Team Sports, and even brand affiliation."(Valeri Tarico)

The shift of Buddhism from its original philosophical mode toward religion and tribal symbolism is driven by an internal logic. The priesthood can sustain itself only by wielding power. The 'religious church' -whether it be the Christian, Muslim, Jewish, Hindu or the Buddhist establishment is like any corporate for-profit organisation like Coca Cola. To survive it must keep growing in numbers and resources. It has to preserve and expand its market share by persuasion or by the employ-ment of aggressive techniques of conversion as with the deistic religions. It is a wholly different world than in the time of the original founders of these religions.

Against the face of these realities the true Buddhist philosopher stands isolated and even embarrassed.

sjturaus@optusnet.com.au

8 වන පිටෙන්

සංශෝධනයෙන් ස්වාධීන කොමිෂන් සභා අහෝසි කළේද, විධායක ජනාධිපති ධුර කාල සීමාව ඉවත් කළේද, අග විනිසුරු වරිය පළවා හැරියේද, ලසන්ත, තාජුදීන්, එක්නැලිගොඩ ආදි මිනිස් ඝාතන යටපත් කළේද, ශ්‍රීලනිපය මහින්ද යටතේ පැවති සමයේය. මෛත්‍රීපාල 19 වෙනි සංශෝධනය හරහා විධායකයේ තටු කපා, යහ පාලනය සහතික කරමින්, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිහිටුවා, අල්ලස් කොමිෂම සක්‍රිය කොට, විගණන පනතද, තොරතුරු දැන ගැනීමේ පනතද නීතිගත කර හමාරය. ඉතිහාසය ඒ සියළු ගෞරව මෛත්‍රීටත් යහ පාලන පුරෝගාමින්ටත් මිස, ශ්‍රීලනිපයට හිමි නො කරනු ඇත. එහෙත් මෛත්‍රී ශ්‍රීලනිපය ඉතිහාසයෙන් නිදහස් කර ඇත. අද යමෙක් මෛත්‍රීට ද්‍රෝහියා කියයි නම් ඔවුන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ද්‍රෝහීන් වෙති.

බණ්ඩාරනායක පවුලේ අර්බුද නිසා 1970*77 යුගයේද අද මෙන් පක්ෂය බෙදී තිබිණ. අනුර බණ්ඩාරනායක ශ්‍රීලනිප තරුණ ජාතික සංවිධායක විය. ඔහු පොළොන්නරුවේ දිස්ත්‍රික් තරුණ සම්මේලනය කැඳවීම ගැන අනුරට එරෙහි පොළොන්නරු මන්ත්‍රී ලීලාරත්න විජේසිංහ සිටියේ කෝපයෙනි. විසි දෙ හැවිරිදි මෛත්‍රීපාල සිරිසේන අනුරත් ලීලාරත්න විජේසිංහත් එකට වාඩි කරවීමට සමත් විය. සම්මේනලනයේ පිළිගැනීමේ කතාව කළ මෛත්‍රීට අනුර විරෝධී ශ්‍රීලනිප තරුණයන් එක දිගට හූ කීහ. මෛත්‍රී කල්පනා කළේ පක්ෂයේ හෙට දවස ගැන පමණය. 1985 වසරේ දෙවන මුල්කිරිගල අතුරු මැතිවරණයට මැතිනිය චමල් රාජපක්ෂ නම් කළාය. අනුර පුතා නිරූපමා යෝජනා කිරීමෙන් අවුලක් ඇති විය. මෛත්‍රී ඇතුළු මධ්‍යම කාරක සභාව වැඩි කැමැත්තෙන් චමල් තෝරා ගත්හ. පසු දින අනුර තම කාර්ය මණ්ඩලයෙන් මෛත්‍රී නෙරපිය. පොළොන්නරුවේදී අනුර රැක්ක මෛත්‍රී 1985දී ශ්‍රීලනිපය රැක්කා මිස, අම්මලා පුතාලා පසුපස ගියේ නැත. 2004දී අගමැති ලෙස ජවිපෙය ලක්ෂ්මන් කදිර්ගාමර්, අනුර බණ්ඩාරනායක හා මෛත්‍රීපාල සිරිසේන පිළිවෙලින් නම් කළහ. ලැයිස්තුවේ තෙවැන්නාවූ මෛත්‍රී මහින්ද රාජපක්ෂ අගමැති කළ යුතු බව කී විට අනෙක් තිදෙනා මවිත විය. මෛත්‍රී ඉතිහාසය පුරා ශ්‍රීලනිපය වෙනුවෙන් හරි තැනදී හරි දේ කළේය. ජනවාරියේ ඔහු ගත් තීන්දුව ඉතිහාසය නිවැරදි බව ලියා තබනු ඇත.

1985දී චමල් වෙනුවෙන්ද, 2004දී මහින්ද වෙනුවෙන්ද මෛත්‍රී බණ්ඩාරනායකලා සමග ගැටිණ. මේ කියන්නේ මෛත්‍රී රාජපක්ෂලා රැක්ක බව නොවේ. එහෙත් රාජපක්ෂලා රැකුණේ මෛත්‍රී නිසා බව ඉතිහාසය කියනු ඇත. 2015දී රට වෙනුවෙන් මෛත්‍රී රාජපක්ෂලා සමග ගැටිණ. අර්ජුන් මහේන්ද්‍රන් සිද්ධියත්ව..? කියන්නේ මෛත්‍රී හරි තැනදී හරි දේ කරන බවය. දේශපාලනඥයෙකු ලෙස මෛත්‍රී කවදත් අපෞද්ගලික විය. එහෙව් මෛත්‍රීට සමහරු ද්‍රෝහියා කියති. කියවති. චන්ද්‍රිකාට පසුව, මහින්ද ජනාධිපති විය. වාසිය පක්ෂයට ලැබිණ. මහින්දට පසුව, මෛත්‍රී ජනාධිපති විය. මේ වාසිය ශ්‍රීලනිපයට අහිමි කරන්නේ කවුද? මේ ප්‍රශ්නය ගමේ පක්ෂ ශාඛාවේදී සකාච්ඡා කළ යුතුවේ.